

Sygn. akt II AKz 441/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Tomasz Duski (spr.)
Sędziowie:	SSA Anna Grabczyńska-Mikocka SSO Bogusław Sędkowski (del.)
Protokolant:	st. sekr. sądowy Barbara Bolek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Barbary Jasińskiej

po rozpoznaniu w sprawie

K. K.

o wydanie wyroku łącznego

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 19 września 2013 roku, sygn. akt III K 196/13

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

na podstawie art. 437§ 1 kpk, 624§1 i 634 kpk oraz art. 29 ust.1 ustawy Prawo o adwokaturze

postanawia

I. Utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

II. Zwolnić skazanego od uiszczenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

III. Zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. M. 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Krakowie postanowieniem z dnia 19 września 2013 r. III K 196/13 umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania następującymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Myślenicach sygn. II K 113/09 z dnia 21 września 2009 r.,

- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie sygn. VIII K 558/10/N z dnia 31 maja 2010 r.,

- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie sygn. II K 847/11/K z dnia 23 listopada 2011 r.

W uzasadnieniu postanowienia sąd wymienił dane dotyczące poszczególnych wyroków, a w szczególności daty popełnienia przestępstw i daty wyroków ustalając, że ich porównanie powoduje brak zaistnienia warunków do wydania wyroku łącznego zgodnie z art. 85 kk w połączeniu z art. 569§ 1 kpk.

Na postanowienie to zażalił się skazany i w swym piśmie stwierdził jedynie, że zaskarża przedmiotowe postanowienie nie formułując konkretnych zarzutów oraz wniosków co do meritum sprawy, a wniósł jedynie o „rozpatrzenie sprawy przez Sąd Apelacyjny”.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne.

Lakoniczność i skrótowość wniesionego środka odwoławczego przy braku sformułowania konkretnych zarzutów powoduje, że sąd odwoławczy po dokonaniu analizy zaskarżonego postanowienia stwierdził, że jest ono w pełni prawidłowe, gdyż istotnie brak jest warunków do wydania wyroku łącznego co do poszczególnych wymienionych w postanowieniu wyroków jednostkowych.

Należy jedynie ponownie (bo uczynił już to Sąd I instancji) stwierdzić, że aby zaistniały takie warunki chronologia musiałaby się przedstawiać następująco: „przestępstwo, przestępstwo, wyrok, wyrok”, a nie – jak miało to miejsce w niniejszym przypadku: „przestępstwo, wyrok, przestępstwo, wyrok”. Trzeba ponadto zaakcentować, że dla czasu popełnienia przestępstwa decydujące znaczenie ma data końcowa, a więc w przypadku wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Krowodrzy w dniu 23 listopada 2011 r. – tą datą jest 24 sierpnia 2010 r., a więc już po wydaniu w dniu 31 maja 2010 r. wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty.

Dlatego też po dokonaniu, zgodnie z wnioskiem skarżącego, sprawdzenia rozstrzygnięcia Sądu I instancji należało uznać, że zaskarżone postanowienie jest w pełni prawidłowe – co skutkowało orzeczeniem jak na wstępie.

Skazany jest pozbawiony wolności, nie posiada majątku. Dlatego też nie celowe byłoby obciążanie go wydatkami za postępowanie odwoławcze.